KOMISIA EURÓPSKYCH SPOLOČENSTIEV

Brusel, 22.8.2005
KOM(2005) 381 v konečnom znení

2005/0158 (COD)
2005/0159 (COD)

Návrh

ROZHODNUTIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY,

ktorým sa zavádza zjednodušený režim kontroly osôb na vonkajších hraniciach založený na tom, že Česká republika, Estónsko, Cyprus, Lotyšsko, Litva, Maďarsko, Malta, Poľsko, Slovinsko, Slovensko, na účely tranzitu cez ich územia, jednostranne uznávajú niektoré doklady za rovnocenné s ich vnútroštátnymi vízami

Návrh

ROZHODNUTIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY,

ktorým sa zavádza zjednodušený režim kontroly osôb na vonkajších hraniciach založený na tom, že členské štáty, na účely tranzitu cez ich územie, jednostranne uznávajú niektoré povolenia na pobyt vydané Švajčiarskom a Lichtenštajnskom

(predložené Komisiou)

DÔVODNENIE

1. ÚVOD

Vzájomné uznávanie cestovných dokladov vydaných inými členskými štátmi je jedným zo základných princípov vytvorenia priestoru bez vnútorných hraníc. Cieľom je umožniť štátnemu príslušníkovi tretej krajiny - držiteľovi niektorých dokladov vydaných členským štátom, ktorý je plnoprávnym členom spoločného priestoru - vstup a/alebo slobodný pohyb v rámci tohto priestoru bez akýchkoľvek dodatočných požiadaviek. Podmienkou úspešnej implementácie tohto princípu je existencia dôvery medzi partnermi týkajúca sa bezpečnosti dokladov a náležitého preverenia osôb, ktorá vychádza zo spoločných kritérií a postupov s cieľom vyhnúť sa riziku súvisiacemu s mobilitou týchto osôb.

V súčasnom schengenskom „*acquis*“ je ustanovený princíp vzájomného uznávania jednotných víz (čl. 10 Dohovoru z 19. júna 1990, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda zo 14. júna 1985 medzi vládami štátov Hospodárskej únie Beneluxu, Spolkovou republikou Nemecko, Francúzskou republikou o postupnom zrušení kontrol na ich spoločných hraniciach (ďalej len „Schengenský dohovor“)[1], potvrdený v článku 2 nariadenia (ES) č. 539/2001[2], v ktorom sa uvádza, že víza vydané členským štátom schengenského priestoru platia aj pri prekročení vonkajších hraníc iného členského štátu, a to na účely krátkodobého pobytu alebo tranzitu. Súčasné schengenské ustanovenia (články 18 a 21 Schengenského dohovoru) rovnako ustanovujú systém vzájomného uznávania dlhodobých víz a povolení na pobyt vydaných členským štátom, ktorý v plnom rozsahu uplatňuje schengenské *acquis*. Systém vzájomného uznávania sa týka tranzitu (článok 18) a krátkodobého pobytu (článok 21).

V súvislosti s udeľovaním víz nových členských štátov sa v rámci takzvaného „schengenského dvojfázového implementačného procesu“ ustanoveného v článku 3 Aktu o pristúpení uvádza, že hoci tieto štáty musia, od pristúpenia, uplatňovať ustanovenia nariadenia (ES) 539/2001 a podrobiť tak štátnych príslušníkov tretích krajín uvedených v prílohe 1 vízovej povinnosti, musia aj naďalej vydávať ich vnútroštátne víza, a to až do prijatia rozhodnutia Rady, ktorým sa schvaľuje ich úplná integrácia v schengenskom priestore.

Vymedzenie schengenských víz v článku 2 nariadenia č. 539/2001 vylučuje možnosť, že krátkodobé víza vydané štátom vykonávajúcim v plnej miere schengenské *acquis* by mohli byť uznané za rovnocenné s vnútroštátnymi vízami vydanými iným členským štátom, ktorý nie je plne integrovaný v spoločnom priestore. Tento členský štát teda nemôže, z dôvodu nerovnocennosti víz, povoliť štátnym príslušníkom tretích krajín, na ktorých sa vzťahuje vízová povinnosť, tranzit a pobyt na jeho území bez toho, aby od nich boli žiadané ich vlastné vnútroštátne víza. V tomto nariadení nie je navyše ustanovená rovnocennosť medzi povoleniami na pobyt a vízami.

Schengenské pravidlá na uznávanie dokladov súvisiacich s tranzitom a krátkodobými pobytmi sa po pristúpení neuplatňujú vo vzťahoch medzi starými a novými členskými štátmi. Nové členské štáty majú preto po pristúpení povinnosť vydávať vnútroštátne víza pre vstup a tranzit cez svoje územie štátnym príslušníkom tretích krajín, na ktorých sa vzťahuje vízová povinnosť podľa nariadenia (ES) č. 539/2001, aj keď sú príslušné osoby držiteľmi

---

[1] Ú. v. ES L 239, 22.9.2000, str. 19.

[2] Nariadenie (ES) č. 539/2001 z 15. marca 2001 uvádzajúce zoznam tretích krajín, ktorých štátni príslušníci musia mať víza pri prekračovaní vonkajších hraníc členských štátov a krajín, ktorých štátni príslušníci sú oslobodení od tejto povinnosti, Ú. v. ES L 81, 21.3.2001, str. 1. Nariadenie naposledy upravené nariadením (ES) č. 851/2005, Ú. v. EÚ L 141, 04.06.2005, str. 3.

schengenského povolenia na pobyt alebo víz alebo sú držiteľmi vnútroštátnych dlhodobých víz vydaných schengenským štátom.

Skutočnosť, že všetky ustanovenia „schengenského *acquis*“ o vonkajších hraniciach, vrátane článku 5 ods. 3 Schengenského dohovoru, boli zaradené do kategórie schengenských ustanovení, ktoré majú nové členské štáty uplatňovať vo svojich vzájomných vzťahoch a vo vzťahoch so starými členskými štátmi[3] od dátumu pristúpenia, sama o sebe nezavádza režim povinného vzájomného uznávania povolení na pobyt pri prekročení vonkajších hraníc, pretože nevyhnutný základný prvok tohto režimu vzájomného uznávania dokladov - t. j. zoznam príslušných povolení na pobyt uvedený v prílohe XI Spoločnej príručky - bol zámerne a výslovne vyradený z kategórie I (ustanovenia uplatniteľné po pristúpení). Je to plne v súlade so skutočnosťou, že všetky ustanovenia schengenského *acquis*, ktorými sa zavádza režim vzájomného uznávania dokladov (víza, povolenia na pobyt,…) boli zaradené do kategórie II (ustanovenia, ktoré sa majú uplatňovať od dátumu stanoveného Radou). V článku 5 ods. 3 sú iba vymedzené podmienky pre vstup, ktorý musí byť kontrolovaný.

Rovnakým spôsobom sa v článku 5 ods. 1 stanovujú podmienky pre vstup štátnych príslušníkov tretích krajín žiadajúcich o víza, a to bez toho, aby bolo zavedené vzájomné uznávanie víz na krátkodobý pobyt. Ustanovenie článku 5 ods. 1 vychádza zo systému povinného vzájomného uznávania krátkodobých víz zavedeného v článku 10 Schengenského dohovoru. Na základe článku 5 ods. 1, od dátumu pristúpenia uplatniteľného aj na nové členské štáty, nie sú staré schengenské štáty povinné uznávať víza vydané novými členskými štátmi; rovnako nové členské štáty nie sú povinné uznávať schengenské víza.

Článok 5 ods. 3 sa navyše týka iba štátnych príslušníkov tretích krajín - držiteľov povolenia na pobyt - ktorí chcú prechádzať územím iného členského štátu a vrátiť sa na miesto svojho trvalého pobytu. Nevzťahuje sa na osoby, ktoré chcú územím členského štátu prechádzať pri ceste z krajiny trvalého pobytu do tretej krajiny. Toto zmiernenie podmienok ustanovené v článku 5 ods. 3 sa nevzťahuje na držiteľov víz na krátkodobý pobyt. Toto ustanovenie preto neposkytuje vhodné riešenie väčšiny uvedených problémov.

Pred pristúpením k Európskej únii niektoré nové členské štáty, z dôvodu ich geografickej polohy na hlavných tranzitných cestách, uznávali v praxi krátkodobé jednotné víza, víza na dlhodobý pobyt a povolenia na pobyt vydané schengenskými štátmi na tranzit a/alebo na krátkodobý pobyt za rovnocenné s ich vnútroštátnymi vízami. Tieto doklady boli uznávané na základe bilaterálnych dohôd uzatvorených medzi novými členskými štátmi a tretími krajinami alebo na základe jednostranných vnútroštátnych rozhodnutí[4]. Nové členské štáty poukázali na administratívne ťažkosti, s ktorými sa stretávajú od pristúpenia k Európskej únii, kedy súčasnú prax pri uznávaní dokladov nahradili novým režimom, na základe ktorého sa od nich požaduje vydávanie vnútroštátnych víz na tranzit alebo krátkodobé pobyty štátnym príslušníkom tretích krajín, ktorí sú držiteľmi schengenských víz alebo povolení na pobyt

---

[3] V súlade s týmto článkom 5 ods. 3, „Tranzit možno povoliť cudzincovi, ktorý má povolenie na pobyt vydané jednou zo zmluvných strán ... pokiaľ nie je uvedený s cieľom zamietnutia vstupu na vnútroštátnom zozname zmluvnej strany, na ktorej vonkajších hraniciach požaduje vstup.“

[4] Napríklad bilaterálne dohody, ktoré Poľsko postupne uzavrelo s Ukrajinou, Bieloruskom a Ruskom obsahujú ustanovenie, na základe ktorého sa štátnym príslušníkom týchto krajín, držiteľom schengenských víz alebo povolení na pobyt, povoľuje tranzit cez Poľsko bez povinnosti vlastniť poľské tranzitné víza. V prípade Slovinska nadobudol právny základ pre uznávanie dokladov na tranzit a krátkodobé pobyty formu vládneho rozhodnutia založeného na neoficiálnych bilaterálnych dohodách s Tureckom, FYROM, Bosnou a Hercegovinou, Srbskom a Čiernou horou a Ruskom. Maďarsko uzatvorilo bilaterálne dohody, ktoré obsahujú podobné ustanovenia, so Srbskom a Čiernou horou a Ukrajinou.

alebo vnútroštátnych víz na dlhodobý pobyt vydaných schengenským štátom. Zdôrazňujú predovšetkým značnú dodatočnú administratívnu záťaž, ktorej sú vystavené ich veľvyslanectvá a konzulárne úrady v členských štátoch. Upozornili tiež na to, že osoby, ktorých sa tieto postupy dotýkajú nepredstavujú pre nové členské štáty žiadne riziko, keďže pred vydaním schengenských víz, povolení na pobyt alebo vnútroštátnych víz už boli podrobené niekoľkým prísnym kontrolám a previerkam zo strany schengenských štátov.

Súčasné pravidlá okrem toho nedovoľujú schengenským krajinám uznávať povolenia na pobyt tretích krajín, ako napríklad povolenia na pobyt na účely tranzitu alebo krátkodobého pobytu v schengenskom priestore vydané Švajčiarskom alebo Lichtenštajnskom. Z toho vyplýva, že štátni príslušníci tretích krajín, držitelia povolení na pobyt vydaných Švajčiarskom alebo Lichtenštajnskom, na ktorých sa vzťahuje vízová povinnosť, musia pri tranzite cez spoločný priestor požiadať o víza pri návrate do krajiny ich pôvodu. Vzhľadom na dôležitú sezónnu mobilitu (t. j. počas letných prázdnin) čelia konzulárne úrady niektorých členských štátov vo Švajčiarsku a Lichtenštajnsku, ktorých sa z dôvodu ich geografickej polohy tieto pohyby obzvlášť dotýkajú, veľkej administratívnej záťaži vyplývajúcej z potreby vybavovať žiadosti o víza v uvedenom období včas. Podľa prieskumu švajčiarskeho Centrálneho registra cudzích štátnych príslušníkov z apríla 2003 by sa tento sezónny tranzit týkal 514 250 osôb. To isté platí aj v prípade tranzitu držiteľov povolení na pobyt vydaných Lichtenštajnskom, hoci číselný údaj je nižší[5].

Švajčiarske úrady v súčasnosti oslobodzujú od vízovej povinnosti (na základe zákona, ktorý nadobudol účinnosť v júli 2000) držiteľov povolení na pobyt vydaných členským štátom Európskej únie. Toto jednostranné uznávanie povolenia na pobyt vydaného členským štátom Európskej únie za rovnocenné so švajčiarskymi vnútroštátnymi vízami sa vzťahuje na tranzit a krátkodobé pobyty. Z dlhodobého hľadiska bude otázka uznávania švajčiarskeho povolenia na pobyt vyriešená prostredníctvom dohody podpísanej 25. 10. 2004 s ohľadom na pridruženie Švajčiarska ku schengenskému *acquis*. Podpísanie a – následná – ratifikácia však bude trvať dlhšie. Navyše je potrebné vykonať hodnotenie všetkých nevyhnutných podmienok implementácie dohody predtým, než sa Švajčiarsko môže v plnom rozsahu zúčastňovať na schengenskom *acquis*. Súčasný problém však vyžaduje rýchle riešenie, aby sa vyhovelo záujmom členských štátov.

Keďže v rámci „*acquis*“ neexistujú osobitné ustanovenia, ktoré umožňujú odpovedať na položené otázky kladne a s cieľom vyhovieť potrebám členských štátov a nájsť vhodné riešenie, Komisia preskúmala možnosť prijatia osobitného systému založeného na prístupe uplatňujúcom jednostranné uznávanie.

2. DVA NÁVRHY

[5] Po prvom kole rozhovorov o tejto otázke v rámci príslušnej pracovnej skupiny Rady sa členské štáty pokúsili vyriešiť problém na základe existujúcich ustanovení týkajúcich sa tranzitných víz (Spoločné konzulárne pokyny, bod 1.2.1.2), využitím možnosti vydávania tranzitných víz s dlhodobou platnosťou (jeden alebo dva roky) a na viac než jeden tranzit. Toto praktické opatrenie však nevyústilo do vhodného riešenia.. Príslušné členské štáty ho nevykonali systematicky a jednotným spôsobom a jeho účinok smerujúci k zníženiu celkového počtu žiadostí o víza bol obmedzený. Dotknuté osoby v skutočnosti prechádzajú krajinami raz za rok, takže tranzitné víza s možnosťou viacerých vstupov a platnosťou jeden rok nie sú najvhodnejším nástrojom na zjednodušenie ich pohybu. Z dôvodu trvania švajčiarskych povolení na pobyt, platnosť ktorých je obmedzená na jeden rok a je obnoviteľná, nemohli príslušné konzulárne úrady vydávať tranzitné víza s dlhším obdobím platnosti. Na základe získaných skúseností zaujali členské štáty pozíciu, ktorá má za cieľ dlhodobé vyriešenie tejto otázky, berúc do úvahy skutočnosť, že osoby, ktorých sa zjednodušenie vízového režimu dotýka, nepredstavujú riziko, keďže legálne žijú a pracujú vo Švajčiarsku a Lichtenštajnsku.

Komisia, s cieľom riešiť vyššie uvedené situácie, zvážila nevyhnutnosť vhodného riešenia, ktorým by zabezpečila vysokú úroveň bezpečnosti a vyhla by sa narušeniu základných princípov a plynulého fungovania schengenského priestoru.

Navrhuje týmto dva nástroje:

Pokiaľ ide o nové členské štáty, rozhodnutie EP a Rady, ktorým sa zavádza zjednodušený režim kontroly osôb na vonkajších hraniciach založený na tom, že členské štáty jednostranne uznávajú niektoré doklady vydané schengenskými štátmi počas prechodného obdobia a ktorým sa ustanovuje možnosť rozšíriť režim uznávania na doklady vydané iným novým členským štátom (inými novými členskými štátmi) *(bod 2.1)* e.

Komisia preto zohľadnila:

- osobitné potreby nových členských štátov v súvislosti s vízami počas prechodného obdobia až do ich úplnej integrácie do schengenského priestoru, kedy sa na nich budú vzťahovať pravidlá vzájomného uznávania ustanovené v *acquis*;

- prísne kontroly a preverovanie, ktorým boli štátni príslušníci tretích krajín podrobené pred vydaním schengenských alebo vnútroštátnych dokladov príslušnými orgánmi členských štátov;

- malé riziko, ktoré táto kategória osôb predstavuje pre nové členské štáty.

Pokiaľ ide o povolenia na pobyt vydané Švajčiarskom a Lichtenštajnskom, rozhodnutie EP a Rady, ktorým sa zavádza zjednodušený režim kontroly osôb na vonkajších hraniciach založený na tom, že niektoré povolenia na pobyt vydané Švajčiarskom a Lichtenštajnskom sa jednostranne uznávajú za rovnocenné s vízami vydanými členskými štátmi na účely tranzitu cez ich územie (bod 2.2).

S cieľom vymedziť osobitný režim Komisia zohľadnila:

- neustále ťažkosti týkajúce sa administratívy prednesené konzulárnymi úradmi členských štátov vo Švajčiarsku a Lichtenštajnsku v súvislosti s vydávaním víz štátnym príslušníkom tretích krajín, ktorí legálne žijú a pracujú v týchto krajinách;

- malé riziko, ktoré zo strany držiteľov povolení na pobyt vydaných Švajčiarskom a Lichtenštajnskom vyplýva pre členské štáty pri tranzite cez ich územie.

2005/0158 (COD)

Návrh

ROZHODNUTIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY,

ktorým sa zavádza zjednodušený režim kontroly osôb na vonkajších hraniciach založený na tom, že Česká republika, Estónsko, Cyprus, Lotyšsko, Litva, Maďarsko, Malta, Poľsko, Slovinsko, Slovensko, na účely tranzitu cez ich územia, jednostranne uznávajú niektoré doklady za rovnocenné s ich vnútroštátnymi vízami

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva, najmä na jej článok 62 ods. 2,

so zreteľom na návrh Komisie[6],

v súlade s postupom stanoveným v článku 251 zmluvy,

keďže:

(1) Podľa článku 3 ods. 1 Aktu o pristúpení z roku 2003 sa od členských štátov, ktoré pristúpili k Únii 1. mája 2004 vyžaduje, aby od tohto dátumu pri štátnych príslušníkoch tretích krajín uvedených v prílohe I nariadenia Rady (ES) č. 539/2001 z 15. marca 2001 uvádzajúcom zoznam tretích krajín, ktorých štátni príslušníci musia mať víza pri prekračovaní vonkajších hraníc členských štátov a hraníc, ktorých štátni príslušníci sú oslobodení od tejto povinnosti[7], uplatňovali vízovú povinnosť.

(2) V súlade s článkom 3 ods. 2 Aktu o pristúpení z roku 2003 sa ustanovenia schengenského acquis súvisiace s podmienkami a kritériami na vydávanie krátkodobých jednotných víz, ako aj ustanovenia o vzájomnom uznávaní víz a o rovnocennosti povolení na pobyt a víz, uplatňujú iba v nových členských štátoch po prijatí príslušného rozhodnutia Rady. Ustanovenia sú záväzné pre tieto členské štáty od dátumu pristúpenia.

(3) Od nových členských štátov sa preto vyžaduje, aby vydávali vnútroštátne víza na vstup alebo tranzit cez ich územie štátnym príslušníkom tretích krajín, ktorí sú držiteľmi jednotných víz alebo dlhodobých víz alebo povolení na pobyt vydaných členským štátom, ktorý v plnom rozsahu uplatňuje schengenské acquis, alebo podobného dokladu vydaného iným novým členským štátom.

(4) Držitelia dokladov vydaných členskými štátmi, ktoré v plnom rozsahu uplatňujú schengenské acquis a novými členskými štátmi, nepredstavujú pre nové členské štáty žiadne riziko, keďže boli podrobení všetkým nevyhnutným kontrolám zo strany iných členských štátov. Aby nové členské štáty neboli vystavené neodôvodnenej dodatočnej administratívnej záťaži, mali by sa prijať spoločné pravidlá, na základe ktorých budú tieto štáty oprávnené jednostranne uznávať tieto doklady za rovnocenné s ich

---

[6] Ú. v. EÚ C […], […], s. […].

[7] Ú. v. ES L 81, 21.3.2001, str. 1. Nariadenie naposledy zmenené a doplnené nariadením rady (ES) č. 851/2005 (Ú. v. EÚ L 141, 04.06.2005, str. 3).

vnútroštátnymi vízami a na základe ktorých budú môcť zaviesť zjednodušený režim kontrol na vonkajších hraniciach založený na jednostrannej rovnocennosti.

(5) Spoločné pravidlá by sa mali uplatňovať počas prechodného obdobia, a to do dátumu, ktorý stanoví Rada vo svojom rozhodnutí, ako je uvedené v prvom pododseku článku 3 ods. 2 Aktu o pristúpení z roku 2003.

(6) Uznávanie dokladov by malo byť obmedzené na účely tranzitu cez územie jedného alebo viacerých nových členských štátov bez toho, aby bola ovplyvnená možnosť nových členských štátov vydávať víza na krátkodobý pobyt. Účasť na spoločnom systéme by mala byť dobrovoľná, bez toho, aby boli pre nové členské štáty zavedené dodatočné povinnosti, ako je vymedzené Aktom o pristúpení z roku 2003.

(7) Spoločné pravidlá by sa mali vzťahovať na krátkodobé jednotné víza, víza na dlhodobý pobyt a povolenia na pobyt vydané členskými štátmi, ktoré v plnom rozsahu uplatňujú schengenské acquis, ako aj na krátkodobé víza, dlhodobé víza a povolenia na pobyt vydané inými novými členskými štátmi.

(8) Podmienky vstupu ustanovené v článku 5 ods. 1 Dohovoru z 19. júna 1990, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda zo 14. júna 1985 uzatvorená medzi vládami štátov Hospodárskej únie Beneluxu, Spolkovej republiky Nemecko a Francúzskej republiky o postupnom zrušení kontrol na ich spoločných hraniciach[8] (ďalej len „Schengenský dohovor“), musia byť splnené, s výnimkou článku 5 ods. 1 písm. b), pokiaľ sa týmto rozhodnutím zavádza režim jednostranného uznávania medzi tranzitnými vízami, ktoré vydal nový členský štát a niektorými dokladmi, ktoré vydali členské štáty v plnom rozsahu uplatňujúce schengenské *acquis* ako aj medzi podobnými dokladmi, ktoré vydali iné nové členské štáty.

(9) Keďže cieľ navrhovaného opatrenia určeného na prijatie, t. j. zavedenie režimu jednostranného uznávania, ktorý majú nové členské štáty uplatňovať, nemôžu členské štáty dosiahnuť v dostatočnej miere samostatne, a je preto z dôvodu jeho rozsahu a účinkov lepšie dosiahnuteľný na úrovni Spoločenstva, Spoločenstvo môže prijať opatrenia v súlade s princípom subsidiarity uvedenom v článku 5 zmluvy. V súlade s princípom proporcionality stanoveným v uvedenom článku, toto rozhodnutie nepresahuje rámec potrebný na dosiahnutie tohto cieľa,

PRIJALI TOTO ROZHODNUTIE:

Článok 1

Týmto rozhodnutím sa zavádza zjednodušený režim kontroly osôb na vonkajších hraniciach založený na tom, že Českej republike, Estónsku, Cypru, Lotyšsku, Litve, Maďarsku, Malte, Poľsku, Slovinsku, Slovensku, (ďalej len „nové členské štáty“) sa na účely tranzitu cez ich územia umožňuje jednostranne uznávať za rovnocenné s ich vnútroštátnymi tranzitnými vízami niektoré doklady vydané členskými štátmi, ktoré v plnom rozsahu uplatňujú schengenské acquis a doklady vydané ostatnými novými členskými štátmi štátnym príslušníkom tretích krajín, na ktorých sa vzťahuje vízová povinnosť podľa nariadenia (ES) 539/2001.

[8] Ú. v. ES L 239, 22.9.2000, str. 19.

Článok 2

1. Nový členský štát môže, na účely tranzitu cez jeho územie, považovať za rovnocenné s jeho vnútroštátnymi vízami tieto doklady vydané členskými štátmi, ktoré v plnom rozsahu uplatňujú schengenské acquis, a to bez ohľadu na štátnu príslušnosť držiteľa:

(i) „jednotné vízum“ uvedené v článku 10 Dohovoru, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda;

(ii) „vízum na dlhodobý pobyt“ uvedené v článku 18 Dohovoru, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda;

iii) „povolenie na pobyt“ v znení zahrnutom v prílohe IV Spoločných konzulárnych pokynov.

2. Ak sa nový členský štát rozhodne uplatňovať toto rozhodnutie, tak bude uznávať všetky doklady uvedené v odseku 2 vydané členskými štátmi, ktoré v plnom rozsahu uplatňujú schengenské acquis, a to bez ohľadu na to, ktorý štát doklad vydáva.

Článok 3

Nový členský štát, ktorý uplatňuje článok 2 môže, na účely tranzitu cez jeho územie, uznávať vnútroštátne krátkodobé víza, dlhodobé víza a povolenia na pobyt vydané jedným alebo viacerými novými členskými štátmi za rovnocenné s jeho vnútroštátnymi vízami.

Doklady vydané novými členskými štátmi, ktoré je možné uznávať v súlade s týmto rozhodnutím sú uvedené v prílohe.

Článok 4

Členské štáty môžu, na účely tranzitu cez ich územie, uznávať doklady za rovnocenné s ich vnútroštátnymi vízami iba v tom prípade, ak doba tranzitu štátneho príslušníka tretej krajiny cez územie nového členského štátu (nových členských štátov) nepresahuje päť dní.

Doba platnosti dokladov uvedených v článkoch 2 a 3 pokrýva dobu tranzitu.

Jednotné vízum použité na vstup do členského štátu, ktorý v plnom rozsahu uplatňuje schengenské acquis, platí pri spiatočnej ceste jeho držiteľa na tranzit naspäť cez územie toho istého nového členského štátu.

Článok 5

Nové členské štáty oboznámia Komisiu do 10 pracovných dní od nadobudnutia účinnosti tohto rozhodnutia o tom, či sa rozhodli toto rozhodnutie uplatňovať.

Komisia uverejní oznámenie nových členských štátov v Úradnom vestníku Európskej únie.

Článok 6

Toto rozhodnutie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení v Úradnom vestníku Európskej únie.

Toto rozhodnutie sa uplatňuje do dátumu, ktorý stanoví Rada vo svojom rozhodnutí prijatom podľa článku 3 ods. 2 Aktu o pristúpení z roku 2003.

Článok 7

Toto rozhodnutie je určené Českej republike, Estónsku, Cypru, Lotyšsku, Litve, Maďarsku, Malte, Poľsku, Slovinsku, Slovensku..

V Bruseli

Za Európsky parlament	*Za Radu*
predseda	*predseda*

PRÍLOHA

Zoznam dokladov vydaných novými členskými štátmi

ČESKÁ REPUBLIKA

Víza

- **Vízum k pobytu do 90 dnů** – (*vízum na krátkodobý pobyt*)
- **Vízum za účelem převzetí povolení k pobytu VR** – (*vízum s cieľom získať povolenie na pobyt)*
- **Vízum k pobytu nad 90 dnů** – (*vízum na dlhodobý pobyt*)
- **Diplomatické vízum** – (*diplomatické vízum*)
- **Zvláštní vízum** – (*osobitné vízum*)
- **Vízum za účelem strpění VS** – (v*ízum na účely strpenia pobytu*)
- **Vstupní vízum VV** – (*vstupné vízum)*
- **Vízum za účelem dočasné ochrany VG** – (*vízum na účely dočasnej ochrany*)

Povolenia na pobyt

- **Prukaz o povoleki k pobytu pro statniko prislusnika** (*povolenie na pobyt pre cudzieho štátneho príslušníka*)[9]
  - Povolenie na dlhodobý pobyt (platné – do dátumu uplynutia platnosti – maximálne 1 rok, možné predĺženie)
  - Povolenie na trvalý pobyt (vydávané cudzím štátnym príslušníkom zdržiavajúcim sa na území Českej republiky dlhšie než 10 rokov). Časové podmienky nie sú uplatniteľné v prípade, ak je cudzí štátny príslušník blízkou osobou občana Českej republiky (zlúčenie rodiny), alebo ak cudzí štátny príslušník strávil na území Českej republiky obdobie dlhšie než 8 rokov a boli splnené dodatočné zákonom stanovené podmienky (par. 66 Zákona ČR o pobyte cudzincov - č. 326/1999 Zb.)

[9] Rovnaký druh dokladu pre všetky možnosti s dobou platnosti vyznačenou na nálepke.

CYPRUS

Víza

– **Airport transit visas** (letiskové tranzitné víza)

– **Transit visas** (tranzitné víza)

– **Travel visas** (cestovné víza – jeden vstup, dva vstupy, viac vstupov)

Povolenia na pobyt

– **Temporary residence permit** (povolenie na prechodný pobyt - zamestnanec, návštevník, študent)

– **Entry permit** (povolenie na vstup - zamestnanec, študent)

– **Immigration permit** (prisťahovalecké povolenie - povolenie na trvalý pobyt)

LOTYŠSKÁ REPUBLIKA,

Víza

– **Latvijas vīza - Kategorija C** (*vízum na krátkodobý pobyt*)

– **Latvijas vīza - Kategorija D** (*vízum na dlhodobý pobyt*)

Povolenia na pobyt

– **Pastāvīgās uzturēšanās atļauja** (*povolenie na trvalý pobyt*) [10]

– **Termiņuzturēšanās atļauja** (*povolenie na prechodný pobyt; platnosť od šiestich mesiacov do desiatich rokov*)

– **Uzturēšanās atļauja** (*povolenie na pobyt*)[11]

  – **Termiņa** (*povolenie na prechodný pobyt; platnosť od šiestich mesiacov do desiatich rokov*)

  – **Atļaujas veids – pastāvīgās** (povolenie na trvalý pobyt)

[10] Vydané pred prvým májom 2004

[11] Vydané po prvom máji 2004

LITOVSKÁ REPUBLIKA,

Víza

– **Trumpalaikė viza** (*vízum na krátkodobý pobyt)*

– **Ilgalaikė viza** (*vízum na dlhodobý pobyt*)

Povolenia na pobyt

– **Leidimas laikinai gyventi Lietuvos Respublikoje** (povolenia na prechodný pobyt; platnosť od jedného do piatich rokov)

– **Leidimas nuolat gyventi Lietuvos Respublikoje** (povolenie na trvalý pobyt)

MAĎARSKO

Víza

– **Rövid időtartamú beutazóvízum** *(krátkodobé vízum)*

– **Tartózkodási vízum** *(dlhodobé vízum)*

Povolenia na pobyt

– **Tartózkodási engedély** (povolenie na pobyt, platnosť od jedného do štyroch rokov s možnosťou predĺženia)

– **Letelepedési engedély** (povolenie na usadenie, držiteľa oprávňuje usadiť sa na území Maďarska na neurčité obdobie, platnosť dokladu je 5 rokov)

– **Bevándorlási engedély** (prisťahovalecké povolenie)[12]

MALTA

Víza

– **Airport transit visas** (letiskové tranzitné víza)

– **Transit visas** (tranzitné víza – platnosť nepresahuje 5 dní)

– **Short-stay or Travel visas** (krátkodobé alebo cestovné víza – víza na jednorázový alebo viacnásobný vstup)

– **Long-Stay Visas** (víza na dlhodobý pobyt – *oprávňuje štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí chcú vstúpiť na územie Malty z iného dôvodu, než je prisťahovanie, na pobyt v dĺžke viac ako 90 dní*)

– **Group visas** (skupinové víza – pobyt v dĺžke najviac 30 dní)

POĽSKO

[12] Toto povolenie sa po 1. januári 2002 už nevydáva, povolenia vydané pred týmto dátumom sú však stále platné, títo cudzinci sú držiteľmi preukazov totožnosti.

Víza

- **Wiza wjazdowa** (vstupné víza, pobyt v dĺžke zvyčajne dvoch týždňov, platné maximálne jeden rok)
- **Wiza pobytowa krotkoterminowa** (krátkodobé vízum, pobyt maximálne tri mesiace, platné maximálne päť rokov, zvyčajne však jeden rok)
- **Wiza pobytowa dlugoterminowa** (dlhodobé vízum, pobyt maximálne jeden rok, platné maximálne päť rokov, zvyčajne však jeden rok)
- **Wiza dyplomatyczna** (diplomatické vízum, pobyt maximálne na dobu troch mesiacov v rámci šiestich mesiacov, platné maximálne päť rokov, zvyčajne však šesť mesiacov)
- **Wiza sluzbowa** (služobné vízum, pobyt maximálne na dobu troch mesiacov v rámci šiestich mesiacov, platné maximálne päť rokov, zvyčajne však šesť mesiacov)
- **Wiza kurierska** (diplomatické kuriérske vízum, platné maximálne šesť mesiacov)

Povolenia na pobyt

- **Karta pobytu** (karta oprávňujúca k trvalému pobytu, séria „PL“; je vydávaná od prvého júla 2001, platná maximálne desať rokov, cudzincom, ktorí získali povolenie na prechodný pobyt, povolenie na trvalý pobyt, status utečenca, súhlas na tolerovaný pobyt)
- **Karta stalego pobytu** (karta oprávňujúca k trvalému pobytu, séria „XS“; bola vydávaná pred 30. júnom 2001 cudzincom, ktorí získali povolenie na trvalý pobyt; je platná desať rokov; posledná vydaná karta z tejto série je platná do 29. júna 2011)
- **Legitymacja dyplomatyczna** (diplomatická karta – béžovej farby, je vydávaná akreditovaným veľvyslancom a členom diplomatického zboru na zastúpeniach)
- **Legitymacja konsularna** (zielona) (konzulárna karta – zelenej farby, je vydávaná vedúcim konzulárnych úradov a členom konzulárneho zboru)
- **Legitymacja sluzbowa** (služobná karta, je vydávaná pre členov administratívneho, technického a služobného personálu na zastúpeniach)

SLOVINSKO

Víza

– **Vizum za vstop** (*vstupné vízum*)

  – **Vizum za kratkoročno bivanje C** – *(krátkodobé vízum)*

  – **Vizum za daljše bivanje D** – *(dlhodobé vízum)*

Povolenia na pobyt

– **Dovoljenje za stalno prebivanje** *(povolenie na trvalý pobyt)*

– **Dovoljenje za začasno prebivanje** *(povolenie na prechodný pobyt, platnosť maximálne jeden rok, pokiaľ Slovinský zákon o pobyte cudzincov nestanovuje inak)*

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

Víza

– **Krátkodobé vízum** (*vízum na krátkodobý pobyt*)

– **Dlhodobé vízum** (*vízum na dlhodobý pobyt*)

Povolenia na pobyt

– **Prechodný pobyt** (povolenie na prechodný pobyt vydávané cudzím štátnym príslušníkom zdržiavajúcim sa na území Slovenskej republiky, platné maximálne jeden rok a obnoviteľné na dobu maximálne päť rokov)

– **Trvalý pobyt** (povolenie na trvalý pobyt, prvýkrát platné tri roky a potom na neobmedzený čas)

2005/0159 (COD)

Návrh

ROZHODNUTIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY,

ktorým sa zavádza zjednodušený režim kontroly osôb na vonkajších hraniciach založený na tom, že členské štáty, na účely tranzitu cez ich územie, jednostranne uznávajú niektoré povolenia na pobyt vydané Švajčiarskom a Lichtenštajnskom

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva, najmä na jej článok 62 ods. 2 písm. a),

so zreteľom na návrh Komisie[13],

v súlade s postupom stanoveným v článku 251 zmluvy,

keďže:

(1) V článku 21 Dohovoru z 19. júna 1990, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda zo 14. júna 1985 uzatvorená medzi vládami štátov Hospodárskej únie Beneluxu, Spolkovej republiky Nemecko a Francúzskej republiky o postupnom zrušení kontrol na ich spoločných hraniciach[14] (ďalej len „Schengenský dohovor“) je ustanovené, že povolenia na pobyt vydané členskými štátmi, ktoré v plnom rozsahu uplatňujú schengenské *acquis* sa navzájom uznávajú za rovnocenné s jednotnými vízami.

(2) V súčasných pravidlách Spoločenstva však nie je ustanovený zjednodušený režim kontroly osôb na vonkajších hraniciach, podľa ktorého by sa povolenia na pobyt vydané tretími krajinami uznávali za rovnocenné s jednotnými vízami na účely tranzitu alebo krátkodobého pobytu v spoločnom priestore.

(3) Štátni príslušníci tretích krajín, ktorí sú držiteľmi povolenia na pobyt vydaného Švajčiarskom a na ktorých sa vzťahuje vízová povinnosť podľa nariadenia Rady (ES) č. 539/2001 z 15. marca 2001 uvádzajúceho zoznam tretích krajín, ktorých štátni príslušníci musia mať víza pri prekračovaní vonkajších hraníc členských štátov a krajín, ktorých štátni príslušníci sú oslobodení od tejto povinnosti[15], musia o víza požiadať pri tranzite cez spoločný priestor pri návrate do krajiny ich pôvodu. V dôsledku toho musia konzulárne úrady členských štátov vo Švajčiarsku riešiť veľké množstvo žiadostí o víza predložených takýmito štátnymi príslušníkmi tretích krajín. Podobné ťažkosti sa vyskytli v súvislosti so žiadosťami o víza zo strany držiteľov povolení na pobyt vydaných Lichtenštajnskom.

(4) V dôsledku dvojfázovej implementácie schengenského *acquis* sa od nových členských štátov, ktoré pristúpili k Európskej únii 1. mája 2004 vyžaduje, aby od tohto dátumu vydávali vnútroštátne víza štátnym príslušníkom tretích krajín - držiteľom povolení

---

13 Ú. v. EÚ C […], […], str. […].

14 Ú. v. ES L 239, 22.9.2000, str. 19.

15 Ú. v. ES L 81, 21.3.2001, s. 1. Nariadenie naposledy zmenené a doplnené nariadením Rady (ES) č. 851/2005 (Ú. v. EÚ L 141, 04.06.2005, str. 3).

na pobyt vydaných Švajčiarskom a Lichtenštajnskom - na ktorých sa vzťahuje vízová povinnosť podľa nariadenia Rady (ES) č. 539/2001. Niektoré nové členské štáty vyjadrili obavy v súvislosti s dodatočnou administratívnou záťažou, ktorá vznikne pre ich konzulárne úrady vo Švajčiarsku a Lichtenštajnsku.

(5) Keďže od týchto osôb hrozí členským štátom malé riziko nelegálneho prisťahovalectva, nepovažuje sa za potrebné, aby od nich členské štáty požadovali víza.

(6) S cieľom vyriešiť situáciu na konzulárnych úradoch členských štátov, ktoré v plnom rozsahu uplatňujú schengenské *acquis* a na konzulárnych úradoch nových členských štátov vo Švajčiarsku a Lichtenštajnsku by sa mal zaviesť zjednodušený režim kontroly osôb na vonkajších hraniciach založený na jednostrannom uznávaní niektorých povolení na pobyt vydaných orgánmi Švajčiarska a Lichtenštajnska, ktoré sú rovnocenné s jednotnými alebo vnútroštátnymi vízami.

(7) Uznávanie by malo byť obmedzené na tranzit bez toho, aby bola dotknutá možnosť členských štátov vydávať víza na krátkodobý pobyt.

(8) Uplatňovanie režimu uznávania by malo byť povinné pre členské štáty, ktoré v plnom rozsahu uplatňujú schengenské *acquis* a dobrovoľné pre nové členské štáty, ktoré uplatňujú rozhodnutie …. počas prechodného obdobia až do dátumu, ktorý určí Rada v súlade s prvým pododsekom článku 3 ods. 2 Aktu o pristúpení z roku 2003.

(9) Musia byť splnené podmienky vstupu ustanovené v článku 5 ods. 1 Schengenského dohovoru, s výnimkou článku 5 ods. 1 písm. b), až dokiaľ sa týmto rozhodnutím nezavedie režim rovnocennosti medzi tranzitnými vízami a povoleniami na pobyt vydanými Švajčiarskom a Lichtenštajnskom.

(10) Keďže cieľ opatrenia určeného na prijatie sa priamo dotýka „*acquis*“ Spoločenstva súvisiaceho s vízami a keďže členské štáty nemôžu tento cieľ dosiahnuť v dostatočnej miere samostatne, a je preto z dôvodu jeho rozsahu a účinkov lepšie dosiahnuteľný na úrovni Spoločenstva, Spoločenstvo môže prijať opatrenia v súlade s princípom subsidiarity uvedenom v článku 5 zmluvy. V súlade s princípom proporcionality podľa uvedeného článku, toto rozhodnutie nepresahuje rámec potrebný na dosiahnutie tohto cieľa.

(11) V súvislosti s Islandskou republikou a Nórskym kráľovstvom toto rozhodnutie predstavuje vývoj ustanovení schengenského *acquis* a spadá tak do oblasti uvedenej v článku 1 (A) rozhodnutia Rady 1999/437/ES zo 17. mája 1999 o určitých vykonávacích predpisoch k dohode uzavretej medzi Radou Európskej únie a Islandskou republikou a Nórskym kráľovstvom o pridružení týchto dvoch štátov pri vykonávaní, uplatňovaní a vývoji schengenského *acquis*[16].

(12) V súlade s článkami 1 a 2 Protokolu o postavení Dánska pripojenom k Zmluve o Európskej únii a k Zmluve o založení Európskeho spoločenstva sa Dánsko nezúčastňuje na prijímaní tohto rozhodnutia, a preto ním nie je viazané a ani nepodlieha jeho uplatňovaniu. Keďže toto rozhodnutie je založené na schengenskom *acquis* podľa ustanovení hlavy IV časti III Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva, Dánsko sa rozhodne, v súlade s článkom 5 uvedeného protokolu, do šiestich mesiacov po prijatí tohto rozhodnutia Radou, či bude toto rozhodnutie vykonávať vo svojich vnútroštátnych právnych predpisoch.

---

[16] Ú. v. ES L 176, 10.7.1999, str. 31.

(13) Toto rozhodnutie predstavuje vývoj schengenského *acquis*, na ktorom sa nezúčastňuje Spojené kráľovstvo, v súlade s článkami 4 a 5 Protokolu o integrácii schengenského *acquis* do rámca Európskej únie, priloženého k Zmluve o Európskej únii a Zmluve o založení Európskeho spoločenstva a nepodieľa sa teda ani na prijímaní tohto rozhodnutia, nie je ním viazané ani nepodlieha jeho uplatňovaniu.

(14) Toto rozhodnutie predstavuje vývoj schengenského *acquis*, na ktorom sa nezúčastňuje Írsko, v súlade s článkami 4 a 5 Protokolu o integrácii schengenského *acquis* do rámca Európskej únie, priloženého k Zmluve o Európskej únii a Zmluve o založení Európskeho spoločenstva a nepodieľa sa teda ani na prijímaní tohto rozhodnutia, nie je ním viazané ani nepodlieha jeho uplatňovaniu,

PRIJALI TOTO ROZHODNUTIE:

Článok 1

Týmto rozhodnutím sa zavádza zjednodušený režim kontroly osôb na vonkajších hraniciach založený na tom, že členské štáty, na účely tranzitu cez ich územie, jednostranne uznávajú povolenia na pobyt vydané Švajčiarskom a Lichtenštajnskom štátnym príslušníkom tretích krajín, na ktorých sa vzťahuje vízová povinnosť podľa nariadenia (ES) 539/2001 za rovnocenné s ich jednotnými alebo vnútroštátnymi vízami.

Článok 2

Členské štáty, ktoré v plnom rozsahu uplatňujú schengenské *acquis* jednostranne uznávajú povolenia na pobyt vydané Švajčiarskom a Lichtenštajnskom uvedené v prílohe.

Nové členské štáty, v ktorých sa uplatňuje rozhodnutie …, ktorým sa zavádza zjednodušený režim kontroly osôb na vonkajších hraniciach založený na tom, že Česká republika, Estónsko, Cyprus, Lotyšsko, Litva, Maďarsko, Malta, Poľsko, Slovinsko, Slovensko,, na účely tranzitu cez ich územia, jednostranne uznávajú niektoré doklady za rovnocenné s ich vnútroštátnymi vízami, môžu jednostranne uznávať povolenia na pobyt uvedené v prílohe k tomuto rozhodnutiu za rovnocenné s ich vnútroštátnymi tranzitnými vízami až do dátumu, ktorý bude určený Radou v súlade s článkom 3 ods. 2 Aktu o pristúpení z roku 2003.

Článok 3

Doba tranzitu štátneho príslušníka tretej krajiny cez územie členského štátu (členských štátov) nepresahuje päť dní.

Doba platnosti dokladov uvedených v prílohe musí pokrývať dobu tranzitu.

Článok 4

Nové členské štáty oboznámia Komisiu do 10 pracovných dní od nadobudnutia účinnosti tohto rozhodnutia o tom, či sa rozhodli toto rozhodnutie uplatňovať. Komisia uverejní informácie oznámené novými členskými štátmi v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Článok 5

Toto rozhodnutie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Článok 6

Toto rozhodnutie je určené členským štátom.

V Bruseli

Za Európsky parlament	*Za Radu*
predseda	*predseda*

PRÍLOHA 1

Zoznam povolení na pobyt vydávaných Švajčiarskou konfederáciou a Lichtenštajnskom uvedených v článku 2

A. POVOLENIA NA POBYT VYDÁVANÉ ŠVAJČIARSKOM

– Ausländerausweis B / Livret pour étrangers B / Libretto per stranieri B / Legitimaziun d'esters B

(Povolenie na prechodný pobyt typu B. Vydávané v troch alebo štyroch jazykových verziách)

(Sivej farby)

– Ausländerausweis C / Livret pour étrangers C / Libretto per stranieri C

(Povolenie na trvalý pobyt typu C) (Zelenej farby)

– Ausländerausweis Ci / Livret pour étrangers Ci / Libretto per stranieri Ci

(Povolenie na pobyt typu Ci pre rodinných príslušníkov úradníkov medzivládnych organizácií a zahraničných zastupiteľstiev vo Švajčiarskej konfederácii. Vzťahuje sa na sprevádzajúceho partnera a deti mladšie ako 21 rokov) (Červenej farby)

B. POVOLENIA NA POBYT VYDÁVANÉ LICHTENŠTAJNSKOM

– Jahresaufenthaltsbewilligung (Povolenie na prechodný pobyt)

– Niederlassungs bewilligung (Povolenie na usadenie, ktorého platnosť nie je časovo obmedzená).

GENERAL ANNEX

1. LEGAL ANALYSIS:

1.1 EP and Council Decision introducing a simplified regime for the control of persons at the external borders based on the unilateral recognition by Czech Republic, Estonia, Cyprus, Latvia, Lithuania, Hungary, Malta, Poland, Slovenia, Slovakia of certain documents as equivalent to their national visas for the purposes of transit through their territories.

The proposed Decision is based on Article 62(2) of the Treaty establishing the European Community and is addressed to the new Member States. According to Article 62 (2), the Community can adopt measures on the crossing of the external borders of the Member States: first of all (point 2a), measures establishing "standards and procedures to be followed by Member States in carrying out checks on persons at such borders"; these measures deal in particular with the conditions for entry in view of a short stay in or transit through the area without internal borders; secondly (point 2b), measures on rules on visas for intended stays of no more than three months – including transit – in the Schengen area, i.e. on the prior authorisation required or not for crossing the external borders.

Article 62 (2) (a) deals with the procedures for the carrying out of checks on persons crossing the external borders. This includes the control on required visas and authorisations; Article 62 (2) (b) deals with the matter of the uniform visa. One of the basic principles underlying the creation of an area without internal borders is that an authorisation given by one Member State being part of this area is also valid for crossing the external borders of the other Member States that are part of that area without internal borders. In an area without internal frontiers, such a mutual recognition of visa is compulsory. This is also true for the principle of the equivalence between a residence permit issued by another Member State and a visa issued by national authorities.

As long as some Member States are applying the Schengen provisions on the crossing of external borders (point 2a) and on the visa lists (point 2b(i)), without being part of the area without internal borders, the compulsory mutual recognition cannot be imposed. However, it can be envisaged that a simplified regime can be established as regards the controls by the new Member States on certain persons crossing the external borders. This is the case as regards those third country nationals who hold visas and residence permits issued by Schengen Member States or another new Member State. These third country nationals having gone through strict screening either by a Schengen Member State or by another new Member State are not considered to present a threat to public policy or to represent a risk of illegal immigration. This being so, Member States not yet participating in the area without internal borders should be allowed to unilaterally recognise visa and residence permits issued by Schengen states or by another new Member State. -

The regime will thus allow new Member States to simplify the control at the external borders by unilaterally recognising certain documents issued by Member States fully implementing the Schengen acquis as well as similar national documents issued by other new Member States. The regime will be applicable till the end of the transitory period and the full participation of the new Member States in the area without internal borders, date from which the mutual recognition of such documents becomes compulsory.

The recognition regime would be limited to the purpose of transit through the territory of new Member States. Such a limitation is necessary in order to avoid any risk of confusion or bad

implementation of the current Schengen rules on visa which define the state responsible for a visa application (it is the State in whose territory is located the main destination of the visit or the State of the first entry). In fact, the correct implementation of the Schengen rules regarding the State responsible for issuing a visa could be challenged if, on the basis of a visa issued by a Schengen State, a third country national was authorized to enter the territory of a new Member State for a short stay of up to 90 days.

The documents selected for the recognition regime are:

- the uniform visa issued by a Schengen State in compliance with the common rules laid down in the Common Consular instructions (transit, short term or travel, group visa);

- national long stay visas issued by a Schengen State according to their national legislation;

- residence permits issued by a Schengen State and which are included in Annex IV of the Common Consular Instructions which lists the documents entitling their holders to enter the Schengen area without a visa ;

- the national short term and long term visas as well as the residence permits issued by another new Member State.

Taking into account the existing rules on transit visas in the Common Consular Instructions as well as the geographical situation of new Member States, the duration of the transit period may not exceed five days. The introduction of a unilateral recognition regime by a Community instrument would not impose any new obligations to new Member States in addition to those listed in the 2003 Act of Accession and would thus not constitute a derogation from the 2003 Act of Accession. The purpose of the proposed rules is to allow unilateral recognition of certain documents (issued by Member States fully implementing the Schengen acquis or new Member States) by new Member States keen to avoid administrative difficulties that would accompany the issue of national visas for third country nationals, holders of such documents. The proposed regime will be implemented on an optional basis: new Member States have the possibility either to implement the new instrument or to continue issuing national visas as required by the Accession Act.

Should they opt for the implementation of the common regime, new Member States will have to accept all documents issued by Member States fully implementing the Schengen acquis, thus avoiding any distinction as regards the issuing Authority. The extension of the recognition rules to the documents issued by other new Member States is possible for new Member States participating in the unilateral recognition regime of Schengen documents.

New Member States have to communicate their decision to the Commission. The Commission will publish this information and ensure in this way that the whole system is transparent. A new Member State could nevertheless refuse entry to third country nationals whose names are on its national list of alerts.

The proposed system is limited to the transit purpose. Thus, it is not aimed at replacing the issuing of national visas by new Member States for short stay. Consequently, in compliance with the existing rules, new Member States have the possibility to issue multi-entry national visas for short stay which could be valid for one or more years in order to facilitate the mobility of third country nationals, holders of Schengen documents, who need to travel frequently to a new Member State.

This instrument will be adopted by co-decision.

1.2. EP and Council Decision establishing a simplified regime for the control of persons at the external borders based on the unilateral recognition by the Member States of certain residence permits issued by Switzerland and Liechtenstein for the purpose of transit through their territory.

The Decision proposed is based on Article 62(2) (a) of the Treaty establishing the European Community. As stated above, Article 62 (2) (a) deals with measures establishing "standards and procedures to be followed by Member States in carrying out checks on persons at such borders. The introduction of a simplified regime for the control of persons at the external borders is based on the compulsory unilateral recognition of residence permits issued by a third country as a valid authorisation to cross the external borders of the Member States. Again as regards a third country national who is in possession of a resident permit from Switzerland or Liechtenstein, it is to be considered that such a person would not be a threat to public policy or would not represent a risk of illegal immigration.

The proposed Decision thus foreseeing the establishment of a simplified regime for the control of persons at the external borders based on the unilateral recognition regime by Member States fully participating in the common area and by new Member States for which the Schengen acquis is legally binding upon accession. The recognition is limited to the transit purpose. The implementation of the recognition regime is mandatory for Member States fully participating in the common area. For new Member States participating in the EP and Council Decision allowing the unilateral recognition by them of documents issued by Schengen States and other new Member States as equivalent to national visa for the transit purpose, the implementation of the present instrument is optional during the transitory period till the date to be decided by the Council for their full integration into the Schengen area. This distinction is necessary in order to avoid imposing upon new Member States additional obligations during this period.

Prior to their full integration within the common area, new Member States have the possibility to decide whether they will participate in the recognition regime and they have to notify their decision to the European Commission. The Commission will ensure the publication of the relevant information. The recognition regime will be applicable to all third country nationals, submitted to a visa obligation according to Annex 1 of Regulation 539/2001, who are holders of certain residence permits issued by Switzerland and Liechtenstein. A list of these documents is annexed to the Decision. The system proposed does not in any way affect the rules of the Schengen acquis as regards procedures and verifications required for crossing the external borders.

As the proposed system is limited to transit, it does not affect the possibility of Member States to issue multi-entry visas for short stay, valid for one or more years in order to facilitate the mobility of third country nationals, holders of residence permits issued by Switzerland and Liechtenstein.

Pursuant to Council Decision (EC) 2004/927 this instrument will be adopted by co-decision.

2. SUBSIDIARITY AND PROPORTIONALITY

Article 5 of the EC Treaty provides that "action by the Community shall not go beyond what is necessary to achieve the objectives of this Treaty". Action taken by the Community must be the simplest form of action possible that enables the proposal to attain its objective and to be implemented as efficiently as possible. In this spirit the proposed legal instruments chosen to establish common principles for the introduction of a unilateral recognition regime are:

- A Decision allowing new Member States to recognise unilaterally certain documents issued by Member States fully implementing the Schengen acquis as well as similar national documents issued by other new Member States during the transitory period till the full integration of new Member States into the common area. Participation in the regime is optional.

- A Decision on the unilateral recognition by Member States of the certain residence permits issued by Switzerland and Liechtenstein as equivalent to visa for the transit purpose. The aim is to facilitate transit via the territory of the Member States by forgoing the need for transit visas for the holders of such residence permits issued by these two countries. The proposed regime is mandatory for Member States fully implementing the Schengen acquis. Participation in the recognition regime is optional for new Member States during the transitory period till the date of their full integration into the common area, date from which the recognition regime becomes compulsory.

The objective pursued by the above mentioned proposals, that is the introduction on a temporary basis of common rules on unilateral recognition of certain documents by new Member States as well as the introduction of a common regime for unilateral recognition by Member States of certain residence permits issued by Switzerland and Liechtenstein, can only be attained through action at the Community level, as no Member State would have the possibility to adopt purely national measures achieving the desired effect.

The Community action has opted for measures that would allow the proposal to attain its objective and be implemented as efficiently as possible. In this spirit, two different legal instruments have been chosen taking into account the objectives foreseen. For the first proposal, an EP and Council Decision is the appropriate legal instrument for the optional implementation by new Member States of common unilateral recognition rules which constitute a temporary derogation of the existing rules for mutual recognition. For the second proposal, an EP and Council Decision is chosen in view of the fact that the proposed provisions foresee the setting up of a permanent regime of derogation from the current mutual recognition rules, allowing the unilateral recognition by all Member States fully implementing the Schengen acquis of certain residence permits issued by Switzerland and Liechtenstein.

3. CONSEQUENCES IN RELATION TO THE VARIOUS PROTOCOLS ANNEXED TO THE TREATY

The first proposed EP and Council Decision is addressed exclusively to new Member States introducing a specific transitory regime allowing them to unilaterally recognise certain documents issued by Member States fully implementing the Schengen acquis and similar documents issued by other new Member State(s). The proposed Decision is optional and would be applicable by a new Member State till the date to be decided by the Council in compliance with Article 3 paragraph 2 of the 2003 Act of Accession. By its own nature, the regime established by this proposal can not imply the variable situation as laid down by the protocols on the position of the United Kingdom, Ireland and Denmark.

The proposed EP and Council Decision concerning the unilateral recognition by Member States of certain residence permits issued by Switzerland and Liechtenstein as equivalent to the transit visa falls within Title IV of the Treaty and is therefore affected by the "variable geometry" arising from the Protocols on the positions of the United Kingdom, Ireland and Denmark. The proposal for a Decision builds upon the Schengen *acquis*. Consideration must therefore be given to certain consequences arising from the various Protocols:

United Kingdom and Ireland

Pursuant to Articles 4 and 5 of the Protocol integrating the Schengen *acquis* into the framework of the European Union, Ireland and the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland, which are not bound by the Schengen *acquis*, "may at any time request to take part in some or all of the provisions of the *acquis*". The proposal for a Decision constitutes a development of a part of the Schengen *acquis*, in which the United Kingdom and Ireland do not take part, in accordance with Council Decision 2000/365/EC of 29 May 2000 concerning the request of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland, and Council Decision 2002/192/EC of 28 February 2002 concerning Ireland's request to take part in some of the provisions of the Schengen *acquis*. The United Kingdom and Ireland are therefore not taking part in its adoption and are not bound by it or subject to its application.

Denmark

Under the Protocol on the position of Denmark annexed to the EC Treaty, Denmark does not take part in the adoption by the Council of measures pursuant to Title IV of the EC Treaty, with the exception of "measures determining the third countries whose nationals must be in possession of a visa when crossing the external borders of the Member States" or "measures relating to a uniform format for visas" (former Article 100c). Where, however, as in this case, the proposals constitute a development of the Schengen *acquis*, Article 5 of the Protocol states that, "Denmark shall decide within a period of six months after the Council has decided on a proposal or initiative to build upon the Schengen *acquis* under the provisions of Title IV of the Treaty establishing the European Community, whether it will implement this decision in its national law".

Norway and Iceland

Pursuant to the first paragraph of Article 6 of the Protocol integrating the Schengen *acquis*, an Agreement was signed on 18 May 1999 between the Council, Norway and Iceland in order to associate these two countries with the implementation, application and development of the Schengen *acquis*.[17] Article 1 of this Agreement states that Norway and Iceland are associated

[17] OJ L 176, 10.7.99, p. 35.

with the activities of the EC and the EU in the fields covered by the provisions referred to in Annexes A (provisions of the Schengen *acquis*) and B (provisions of European Community acts which have replaced corresponding provisions of — or were adopted pursuant to — the Schengen Convention) to the Agreement, and their further development. Under Article 2 of the Agreement, Norway and Iceland implement and apply the provisions of all acts or measures taken by the European Union amending or building upon the integrated Schengen *acquis* (Annexes A and B).

The present proposal builds upon the Schengen *acquis* as defined in Annex A to the Agreement. The matter must therefore be discussed in the "Mixed Committee" provided for in Article 4 of the Agreement to allow Norway and Iceland "to explain the problems they encounter in respect of" the measure and "to express themselves on any questions concerning the development of provisions of concern to them or the implementation thereof".

4. ARTICLE-BY-ARTICLE COMMENTARY

4.1 EP and Council Decision (EU) No ….. introducing a simplified regime for the control of persons at the external borders based on the unilateral recognition by Czech Republic, Estonia, Cyprus, Latvia, Lithuania, Hungary, Malta, Poland, Slovenia, Slovakia of certain documents as equivalent to their national visas for the purposes of transit through their territories

Article 1

The Article specifies the purpose of the Decision, which is to introduce a simplified regime for the control of persons at the external borders based on allowing the new Member States to recognise unilaterally, as equivalent to their national visas, documents issued by Member States fully participating in the common area and documents issued by other new Member States. This derogation from the current recognition rules in the acquis is limited to transit through the territory of the new Member States. The regime is applicable to all third country nationals submitted to the visa requirement according to Regulation 539/2001. Family Members of citizens of the Union who have exercised their right to free movement within the EU are also beneficiaries of the common rules.

Article 2

The proposal follows an optional approach allowing the new Member States to decide whether they use the derogation regime or continue implementing the current rules. New Member States opting for the implementation of the common rules unilaterally recognize certain documents issued by Member States fully implementing the Schengen acquis. The list of documents issued by Member States fully implementing the Schengen acquis covers the uniform visa and the long term national visa as described in the Articles 10 and 18 of the Schengen Implementation Convention respectively, and all the residence permits issued by these countries listed in the Annex IV of the Common Consular Instructions. All documents issued by all Member States fully implementing the Schengen acquis without any distinction as regards the issuing Member State are covered by the recognition regime. The objective pursued is to preserve the equal value of all documents issued by the Schengen States.

Article 3

New Member States that have decided to implement the common rules recognizing the documents issued by the Schengen States may, in addition, opt for the recognition of documents issued by other new Member State(s). In an Annex to this Decision there is a list

of the documents issued by the new Member States which could be subject of such recognition.

Article 4

Inspired by the duration of the transit mentioned in the Common Consular Instructions, the proposed duration of the transit period has been set at five days. This period should be sufficient for covering any transit requirement through the territory of a new Member State. Since the recognition regime concerns different categories of Schengen and national documents of varying lengths of validity, the proposed system opts for a general framework defining the minimum acceptable length of validity of the documents concerned. Consequently, the period of validity has to exceed five days from the day of entry into the territory of the new Member State. As concerns the uniform visa allowing one entry (and short stay), it is foreseen that once used for entry to the common area, it can be used again as valid authorisation for purposes of transit through the territory of a new Member State on the return-trip of the holder back to the country of origin.

Article 5

New Member States have the obligation to communicate to the Commission, within a specific time period, their position concerning their eventual participation in the common recognition regime. All relevant information submitted by the new Member States, will be published by the Commission in the Official Journal of the European Union.

Article 6

Standard provision

Taking account of the "two step Schengen implementation procedure", the proposed recognition regime will cover the whole transitory period until the date specified in the Council Decision which will be adopted in conformity with Article 3(2) of the 2003 Act of Accession.

Article 7

Standard provision.

4.2. EP and Council Decision (EU) No ….. establishing a simplified regime for the control of persons at the external borders based on the unilateral recognition by the Member States of certain residence permits issued by Switzerland and Liechtenstein for the purpose of transit through their territory

Article 1

The Article specifies the purpose of the Decision, which is to establish a simplified regime for the control of persons at the external borders based on the unilateral recognition of residence permits issued by Switzerland and Liechtenstein as equivalent to their visa. The purpose of this recognition is limited to the transit through the Schengen territory or the territory of the new Member States.

Article 2

The proposal follows two different implementation mechanisms:

(a) Member States that have fully implemented the Schengen acquis are obliged to unilaterally recognise all residence permits issued by Switzerland and Liechtenstein which are listed in the Annex;

(b) New Member States that have decided to implement the Decision … and recognised unilaterally the documents issued by Member States fully implementing the Schengen acquis, may chose to participate during the transitory period till their full integration into the Schengen area ("optional participation"). In particular, new Member States that have already opted for the unilateral recognition of the documents issued by Member States fully implementing the Schengen acquis and documents issued by other new Member State(s), could in addition decide to recognise all the residence permits issued by Switzerland and Liechtenstein which are listed in the Annex. The common recognition rules will become mandatory for them after their full integration into the common area.

Article 3

Inspired by the duration of the transit mentioned in the Common Consular Instructions, the proposed duration of the transit period has been set at five days. This period should be sufficient for covering any transit requirement through the territory of Member State(s). The validity of the documents listed in the annex has to exceed five days from the moment of entry, thus covering the whole period afforded for transit.

Article 4

New Member States have the obligation to communicate to the Commission, within a specific time period, their position concerning their eventual participation in the common recognition regime. All relevant information submitted by the new Member States will be published by the Commission in the Official Journal of the European Community.

Articles 5 and 6

Standard provision